

Böneveckan för kristen enhet 2025

Dag 1

Gud som råder över universum: faderskap och omsorg

Dagens bibeltexter:

Jesaja 63:15–17

Psaltaren 139:1–3, 13, 23, 24b

1 Korinthierbrevet 8:5–6

Patristisk läsning

Från den grekiska traditionen:

Begrunda kärlekens mysterier så kommer du att betrakta Faderns famn som Guds enfödde son har uppenbarat. Gud själv är kärlek, och genom kärlek kan vi skåda honom. Genom sin mystiska gudomlighet är Gud fader.

Men barmhärtigheten han hyser för oss gör att han blir moder.

Klemens av Alexandria (ca 150–215), Kan den rike räddas? 37:1–2

Till eftertanke:

1. Hur har du upplevt Guds faderliga omsorg och moderliga barmhärtighet i ditt eget liv?
2. Vad hindrar oss från att erkänna varje person som ett Guds barn?
3. Hur påverkas vår uppfattning om och relation till andra av att erkänna Gud som allas Fader?

Från den syriska traditionen:

Vem kan betrakta Gud med ett vaket sinne och se hans majestät och betänka hans dolda natur och med sitt inre öga betrakta Guds rena och heliga natur som inte behöver något? [...]

Gud som ber, och bönfaller och uppmanar varje människa att leva. Han som lider för att ge oss liv, som söker att finna oss och gläder sig mer åt vår lycka än vi själva. Han som ständigt uppmuntrar oss att ta från hans rikedomar och bära bort rikedom från hans förråd, så att vi genom hans skatter kan bli rika och inte fattiga. Han som inte gläder sig så mycket åt sitt eget liv som att vi lever.

Filoxenos av Mabbugh (ca 440–523, Tal 7)

forts. nästa sida

Från den latinska traditionen:

Livets källa är det yttersta goda, från vilket livsförmågan fördelas till alla, medan han själv har livet boende i sig själv. Han tar inte emot från någon som om han behövde något. Han skänker goda gåvor till andra snarare än att låna från andra för sig själv, för han behöver oss inte [...] Vad kan då vara mer underbart än att närma sig honom och hålla sig till honom? Kan det finnas en större glädje? Vad mer kan den människa önska som har sett och fritt smakat av källan med levande vatten? – *Ambrosius av Milano (ca 337–397), Brev IV, 11, 18.*

Bön

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Vi välsignar dig, Herre, ljusens Fader:
från dig nedstiger varje god gåva och varje
fullkomlig gåva.

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Du har skapat världen och allt den rymmer,
du är himlens och jordens Herre.
Till alla dödliga ger du liv och andedräkt och allt.

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Du skapade alla folk på jorden. För dem har du
fastställt tidens ordning och rummets gränser.
I människornas hjärtan har du lagt tanken på
evigheten.

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Himmelske Fader, i din stora godhet ger du oss
en livsväg genom Lagen och Profeterna.
Barmhärtige Fader, i Jesus, din Son, förkunnade
du det goda budskapet om riket.

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Tröstens Gud, kalla oss att följa dig.
Stärk våra händers verk.

Refräng: Vi tackar och lovar dig, Herre.

Låt oss bedja.
Barmhärtighetens Fader, förnya vår tro på dig
och förena oss genom din kärlek, så att vi kan se
på varandra som dina barn, samlas och förenas
till ett. Vi prisar dig genom Jesus Kristus, din
enfödde Son, i den helige Andes gemenskap.
AMEN.

Vad är "Böneveckan för kristen enhet"?

Böneveckan för kristen enhet är världens största ekumeniska manifestation som genomförs samtidigt i cirka 120 länder. Den infaller varje år 18-25 januari. Det är alltid samma datum varje år.

Böner och reflektioner för Böneveckan för kristen enhet 2025 har tagits fram av bröderna och systrarna i den monastiska gemenskapen Bose i norra Italien.

I år är det 1 700 år sedan det första ekumeniska kyrkomötet hölls i Nicea nära Konstantinopel 325 e Kr. Högtidlighållandet av det innebär ett unikt tillfälle att reflektera över och fira de kristnas gemensamma tro, som uttrycks i den trosbekännelse som formulerades under kyrkomötet; en tro som alltjämt är levande och bär frukt. Böneveckan 2025 innebär en inbjudan att ösa ur detta gemensamma arv och att fördjupa oss mer i den tro som förenar alla kristna.

Vid kyrkomötet antogs den trosbekännelse som kom att bli känd som den nicenska trosbekännelsen. Här användes första person plural: **"Vi tror..."**. Den formen betonade att man ville uttrycka en gemensam tillhörighet. Bekännelsen delades upp i tre delar som tog upp de tre personerna i treenigheten.

Årets tematiska bibeltext är Johannesevangeliet 11:17–27. Temat för veckan, "Tror du detta?" (v 26), tar sitt avstamp i den dialog Jesus och Marta hade med varandra när Jesus besökte Martas och Marias hem i Betania efter att deras bror Lasaros dött, så som evangelisten Johannes berättar.

Bibeltexterna för varje dag belyser huvudteman i den nicenska trosbekännelsen.

Läs mer här: www.skr.org/vart-arbete/boneveckan/